

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Til Slesvigerne.

Citation: Richardt, Chr.: "Til Slesvigerne.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Første deel*, 1895, s. 285. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt01-shoot-workid89574/facsimile.pdf> (tilgået 13. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Første deel

See, fra Skolen kan vi skue
Kirkens stille Tag,
Sundets blanke Bølgebue,
Markers grønne Drag, —
gid da Fred bo her tilhuse!
Liv, saa friskt som Bølger bruse!
Kundskab, sund fra Rod til Kjerne:
Det skal Værket værne.

Til Slesvigerne.

I.

I Kjøbenhavn 1866.

Hvor fordum Volmers Ganger sprang
ad Gredstedbroens Fjæle,
der knejser over Jyllands Vang
de tydske Grænsepæle;
det er, som om de drypped Gift
i Aaens blanke Vande!
et Gitterværk med Smædeskrift,
et Fangebur de danne!

Fornemme vi da Kvindegraad
fra vore Brødres Fængsel?
Nej Klang af Mod og Klang af Daad,
kun høj og mandig Længsel.
Der naaer os som en Psalmesang
fra Haabets lyse Kirke,

som det var Stenene, der klang
i Viljens Dannevirke!

Tak, I, der luged Tidselgræs
af vore Faldnes Grave,
der brydes som det stejle Næs
med dem, der vil Jer ave!
Tak for I vil i Liv og Død
kun gode Danske være,
og Tak for Troens stærke Glød, —
af Eder vil vi lære,

Maaskee der end skal holdes ud
i Hjerter og i Tanker,
og bankes paa hos Kraftens Gud,
og tømres nye Planker;
maaskee er Leret end for blødt
til Fremtids Mur at tætte,
maaskee der kræves mere Rødt
til Dannebrog at tvætte; —

Men komme skal den Frydestund
til Bod for Vee og Vaade,
da Danmark vaagner karsk og sund
som Danmark af Guds Naade,
da tusindstemmigt »Modersmaal«
skal samle danske Sjæle,
da blusse skal et Glædesbaal
af hine Grænsepæle!

II.

Til Kryger og Ahlmann.

Foraaet 1867.*)

Tak for djærv og sanddru Tale!
Tak for Mod i Fjendens Sale!
Tak for ærlig dansk Protest!
Fik I nok af hovmodsfulde,
lattermilde Haansords Kulde,
I har talet som I skulde —
I blev hørt i Nord og Vest.

Hjemme fandt I ingen Glæde.
Idel Skyer uden Væde!
Længsel efter Himmel blaa!
Hænder vrides, Hjerter brænde:
»Hvor er al den Urets Ende?
Hvor er vore Ungersvende?
Hvem skal pløje, hvem skal saae?»

Hvem skal saae? Jeg veed det ikke.
Men jeg veed, at Fjenden drikke
skal den Kalk, han skjænkede hist!
Al den onde Sæd, han saade,
skal han høste uden Naade, —
om vi lade Herren raade
for Gjengjældselernes Frist.

Siig dem, vore Hjerter bløde!
Siig dem, vi skal give Møde,

*) Efter deres Hjemkomst fra Berlin.

naar det kalder over Sø;
og naar Øjeblikket kommer,
med et Drøn af Hævnens Trommer,
med et Smil fra Fremtids Sommer,
sejre med Jer eller dø.

Men til Alle, som vil høre
Trøstens Ord med ydmygt Øre,
hvisk det milde Naadebud:
Alt i Verden, som vi troede
slog vor Lykke ned for Fode,
All maa tjene dem til Gode,
som af Hjertet elske Gud.

III.

I Aarhus 1868.

Det Jern, der Fil skal vorde,
maa døje Hugg paa Hugg;
for Hamrens Næb det haarde
det giver Suk i Suk;
og Slagene de lync, —
men tyst i Jernets Rand
der lader sig tilsyne
heel bistert Tand ved Tand.

O Du, som her os gjæster
med taareblandet Smil,
Dig danner vist en Mester
til dine Lankers Fil!

For hvert et Slag der brænder,
for hvert et skyldfrit Saar,
din Modstand avler Tænder
til smaa, men hvasse Skaar.

Men vi, som trygt tør græsse
vor Hjord i Danmarks Skjød,
fik ej i Savnets Esse
og vore Sjæle Glød?
Saa bed, at vi maa hærdes
til viljestærke Mænd,
til Staal som gode Sværdes,
før Kampen staar igjen!

Fra Lægder og fra Sogne
maa flokkes meer end Tal,
Niels Ebbesen maa vaagne
blandt Svendene fra Hald;
da skal af Trængselsflammen
som prøvet Staal vi gaa,
og Fil og Sværd tilsammen
skal bide og skal slaa!

Volmerslaget.*)

I.

Vidt over grønne Bølge
ad salten Østersø

*) Text fra Sangfesten i Kjøbenhavn, Sommeren 1868;
Musiken af P. Heise.